

Noapte și zi

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- N-am mai ucis demult nicio secundă,
Nici timpului n-am dat vreo socoteală,
De când te am, mi-e viața mai rotundă,
Și te împart, noapte și zi, egală

Îmi umpli ceașca vieții, ieri amară,
Cu elixirul roadelor de toamnă,
Iar ploaia ce-mi părea cândva povară
Azi cântă lin și versul nu-l condamnă

Să plângă-n călimara mohorâtă...
E mai sprintar, alergă pe hârtie,
Clepsidra nu e spartă, nici urâtă,
Că știi să-mbraci iubirea-n poezie.

- Preludiul nopții crește și descrește,
Un joc subtil de "da și nu", iubite,
Sub pașii mei povestea înflorește,
Iar visele-s cu aur poleite.

Pe coli de-argint condeiul trece-alene
Și brațele-l urmează cu răbdare,
Nu-mi căuta lumina de sub gene
Că trupul zvelt mi-a fost sculptat din sare.

Poate de-aceea dulce și amară
Mi-e inima, dar nicio poezie
N-o să-ți incite versul să tresară,
Niciuna ca și mine nu te știe.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif